

KVINDEN OG SAMFUNDET.

»DANSK KVINDESAMFUND
KVINDERS POLITISKE
SAMT AT VIRKE TIL FREM-
NE UDVIKLING, FOR DERES
DIGNITET ERHVERV OG FOR
I FAMILIE, SAMFUND OG STAT

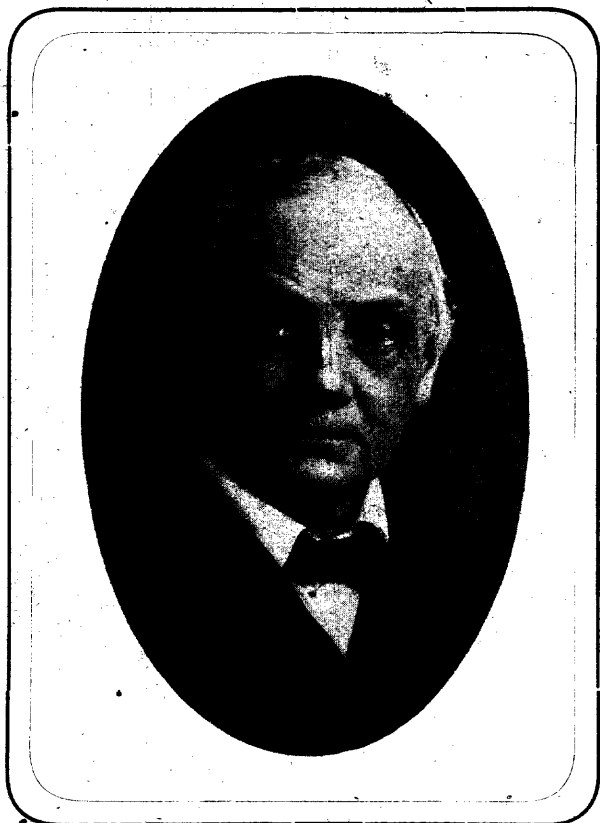

FORMAAL ER AT ARBEJDE, FOR
VALGRET OG VALGBARHED
ME FOR KVINDERNES ALME-
NUDDANNELSE TIL SELVSTÆN-
DIGHED, AT FORBEDRE DERES STILLING
UDG. AF DANSK KVINDESAMFUND

29. AARG.

28. FEBRUAR 1913.

No. 4.

Professor Harald Høffding.

—○—
70 Aar.

Den 11. Marts fylder Professor Harald Høffding 70 Aar, — en Begivenhed, der selvsagt vil give Anledning til, at Professoren fra nær og fjern vil blive mindet om den Beundring, Taknemmelighed og Hengivenhed, der næres over for ham. Med Stolthed kan da ogsaa Kvinderne paa Kvindesagens Vegne den Dag kræve en Plads i Erin- dringen. —

I 1887 udgav Professor Høffding sin „Etik“, den Bog, der vel af alle

hans Værker af Lægfolk er den bedst kendte. — Fortalen i den er dateret den 7. April 1887 — altsaa umiddelbart efter den Rigsdags samplings Slutning, i hvilken et Forslag til en meget begrænset kommunal Valgret for Kvinder udstemtes af Landstinget, og i hvilken flere andre for Kvinder og Børn meget vigtige Love ikke blev gennemførte. — 1887 var tillige det Aar, da den kendte „Sædeligheds- fejde“ udkæmpedes og da man

hidsigt udvekslede Meninger om, hvad og hvor meget Kvinderne i det hele taget havde Ret til at kræve. —

I „Etik“ findes et lille Afsnit, der hedder „Kvindens Stilling og Vilkaar“. I al sin Knaphed — det fylder ti Sider — maa det have virket som Balsam paa mangt et Saar.

Den, der talte her, var jo tilmed en, der „forstod“, og til hvis Mening mange vilde lytte.

„Den Tid vil sikkert komme, da det vil være unødvendigt at gaa ind paa en nærmere Begrundelse af Kvindens Ret til selvstændig Ud- vikling og til frit Valg af Livs- opgave. Lige saa lidt som vi i Etiken nu have et Afsnit om Man- dens Stilling og Vilkaar, vil man i Fremtidens Etik behøve et Af- snit om Kvindens Stilling og Vil- kaar.“

Hvor maa ikke Ord som disse have virket trøstende og æggende til fortsat Kamp paa den, der i af- mægtig Vrede stod overfor en af de Mure, der maaske senere er faldne, men som den Gang spær- rede Vejen for Kvinders selvstæn- dige Ud- vikling og Frihed.

Om Hustruen og Moderen, der — den Gang som nu — i højstemt Lyrik blev tildelt Pladsen som den ypperste og mest betydnings- fulde blandt Kvinderne, men som — den Gang som nu — i Lovgiv- ningen indtog en Plads, alt andet end svarende til de blomstrende Ord, skrev Professor Høffding:

„Det er, som allerede bemærket, netop Ønsket om, at Kvinden paa endnu fyldigere og selvstændigere Maade end hidtil maa kunne ud- fylde sin Plads som Hustru og Mo- der, der først og fremmest fører